

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

12 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Popescu Dorin în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe

ȘENDREA Victor XXXXX, născut la
XXXXX, domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 29.03.2018 – 01.10.2019;

Instanța de apel: 17.10.2019 – 25.11.2020;

Instanța de recurs: 15.03.2021 – 12.05.2021.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Central, din 01 octombrie 2019, cauza fiind examinată conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, Șendrea Victor a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 2 ani, cu executare în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

Conform art. 90 alin.(1) Cod penal, executarea pedepsei închisorii stabilite lui Șendrea Victor s-a suspendat condiționat pentru o perioadă de probațiune de 2 ani, dispunându-se neexecutarea pedepsei aplicate, dacă în perioada de probațiune condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și prin respectarea condițiilor probațiunii va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Conform art. 90 alin. (6) Cod penal, s-a obligat Șendrea Victor în perioada de probațiune să participe la programe probaționale și să presteze muncă neremunerată în folosul comunității pentru o perioadă de 60 ore.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Golubka Liudmila privind încasarea de la inculpat a prejudiciului moral s-a admis parțial, s-a încasat de la Șendrea Victor în beneficiul lui Golubka Liudmilei prejudiciul moral în sumă de 50.000 lei. În rest, acțiunea civilă s-a respins ca neîntemeiată. S-a încasat de la Șendrea Victor în

beneficiul statului cheltuielile de judecată pentru efectuarea expertizelor judiciare în sumă de 640 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Șendrea Victor la data de 19 octombrie 2017, aproximativ la ora 13.06, conducând automobilul de model „BMW 520I” cu XXXXX, se deplasa pe XXXXX. În timpul deplasării, ajungând în regiunea trecerii nederijate pentru pietoni amplasată pe XXXXX, în imediata apropiere de imobilul nr. 7, și anume pe sectorul de carosabil unde este amenajată trecere nederijată pentru pietoni, nu a manifestat prudență sporită la trafic și nu a manifestat dexteritate în conducere, prin ce a ignorat cerințele pct. 45 (1) și (2) ale Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13 mai 2009 care indică că, *”conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori; starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii, condițiile rutiere, situația rutieră. Iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”* și cerințele pct. 11 lit. f) al Regulamentului Circulației Rutiere, conform căruia; *„conducătorul de vehicul înainte de plecare și în timpul deplasării, este obligat să cedeze trecerea pietonilor la trecerile pentru pietoni cu circulație nederijată. În cazul în care înaintea trecerii pentru pietoni s-a oprit sau a redus viteza vreun vehicul, conducătorii altor vehicule care se deplasează pe benzile alăturate pot continua deplasarea numai asigurându-se că în fața vehiculului menționat nu sunt pietoni”* și ca urmare cu partea frontală a automobilului a comis tamponarea pietonului Golubka Liudmila, care se afla angajată în traversarea părții carosabilului de la dreapta spre stânga relativ deplasării automobilului, pe trecerea pietonală semnalizată prin indicatoarele rutiere 5.50.1 și 5.50.2 ale anexei nr.3 a Regulamentului Circulației Rutiere „trecerea pentru pietoni”, pe marcajul rutier 1.14.1 al aceluiași regulament. În rezultatul acestui accident în traficul rutier pietonului Golubka Liudmila, conform raportului de expertiză judiciară nr. 201802D0230 din 14 februarie 2018, i-au fost cauzate leziuni corporale grave, sub formă de „Traumatism cranio-cerebral deschis, manifestat prin fractura liniară osului frontal ce cuprinde ambele lamele, focare de contuzie cerebrală frontal și temporal pe dreapta, hematom epidural minor frontal pe stânga, hemosunus frontal pe dreapta, plagă contuză lacerată regiunea occipitală pe stânga, care au putut fi produse în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate au prezentat pericol pentru viață”.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către avocata Pelevaniuc Alla în interesele părții vătămate Golubka Liudmila și de avocatul Cojocari Oleg în interesele inculpatului, prin care au solicitat casarea sentinței Judecătorei Chișinău.

3.1 Avocata Pelevaniuc Alla în interesele părții vătămate Golubka Liudmila a solicitat casarea parțială a sentinței în latura civilă ca fiind neîntemeiată cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care să fie admisă integral acțiunea civilă cu încasarea de la Șendrea Victor în beneficiul părții vătămate cu titlu de prejudiciu moral a sumei de 130.000 lei.

În argumentarea apelului s-a indicat că în urma accidentului rutier produs de inculpat părții vătămate i-a fost cauzat atât prejudiciu material cât și prejudiciu moral. Totodată se indică că, având în vedere că inculpatul a recuperat părții vătămate prejudiciul material cauzat, cheltuielile pentru asistența juridică și i-a achitat 20.000 lei în contul recuperării prejudiciului moral, iar instanța de fond a considerat echitabilă doar suma de 50.000 lei cu titlu de prejudiciu moral, partea vătămată consideră că necesită a fi încasat anume 150.000 lei cu titlu de prejudiciu moral, ținând cont de suferințele psihice și fizice provocate în urma accidentului rutier, exprimate prin diverse suferințele, în afară de afectarea corpului uman. A suportat schimbări negative în organismul său și în viața sa, a pierdut simțul mirosului și gustului. Aceste modificări, la rândul lor, duc la schimbări negative în starea ei psihică; este dependentă de rude, are depresii permanente, este lipsită de comunicare cu prietenii, are teamă de transport, insomnie, deci, a pierdut mult pe plan fizic, psihic, social, profesional și familial din ceea ce ar însemna o viață normală, liniștită și fericită pentru ea la momentul respectiv, dar și în viitor.

3.2 Avocatul Cojocari Oleg, în interesele inculpatului în termen legal, în apel a solicitat casarea sentinței în partea individualizării pedepsei inculpatului, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Șendrea Victor în baza art. 79 Cod penal să-i fie aplicată pedeapsa amenzii, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, să fie respinsă acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Golubka Liudmila privind încasarea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune.

În susținerea poziției partea apărării a indicat că motivarea instanței a fost una insuficientă, instanța de judecată eronat a considerat imposibilă aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal față de inculpat.

Potrivit materialelor dosarului, Șendrea Victor nu este persoană în conflict cu legea sau violent, duce un mod de viață corect, având un loc de muncă și o familie cu un copil minor, pe care îi întreține din surse legale. Mai mult ca atât, infracțiunea nu a fost comisă de către Șendrea Victor sub influența băuturilor alcoolice sau a drogurilor, fapta a fost comisă din imprudență.

În sentință nu este expus niciun argument și nu există nicio motivare în ce privește necesitatea obligării lui Șendrea Victor să participe la programe probaționale și să presteze muncă neremunerată în folosul comunității și asemenea măsuri nu sunt în acord cu principiul proporționalității având în vedere fapta comisă, urmările produse, personalitatea inculpatului și situația familială a acestuia.

Pe parcursul urmăririi penale cât și în instanța de judecată inculpatul a avut un comportament cooperant, a recuperat integral prejudiciul material părții vătămate și i-a achitat 20.000 lei ca recompensă pentru prejudiciul moral, prin ce a micșorat consecințele faptei sale, inclusiv a manifestat căință activă, cauza penală în privința lui Șendrea Victor fiind judecată în procedura simplificată, reglementată de art. 364 Cod de procedură penală.

Totodată, încasarea de la Șendrea Victor în beneficiul lui Golubka Liudmili a prejudiciului moral cauzat prin infracțiune în sumă de 50.000 lei, apărarea îl consideră exagerat și nejustificat, deoarece inculpatul pe parcursul cercetării judecătorești i-a achitat părții vătămate prejudiciul moral și această sumă constituie prin sine o satisfacție echitabilă.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2020, apelurile avocatei Pelevaniuc Alla, în interesele părții vătămate Golubka Liudmila și a avocatului Cojocari Oleg în interesele inculpatului au fost admise, cu casarea parțial a sentinței în partea prejudiciului moral și în partea stabilirii obligației de participare la programe probaționale și executarea muncii neremunerate în folosul comunității și a pronunțat în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

S-a exclus obligația de participare la programe probaționale și executarea muncii neremunerate în folosul comunității.

S-a încasat de la Șendrea Victor în beneficiul părții vătămate Golubka Liudmila suma de 80.000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

S-au menținut celelalte dispoziții ale sentinței.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și just a concluzionat că inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Codul de procedură penală.

La individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

Prima instanță, la stabilirea pedepsei, întemeiat a luat în considerație că infracțiunea comisă se califică ca una gravă, săvârșită din imprudență, a luat în considerație ca circumstanță atenuantă căința sinceră, anterior nu a fost tras la răspundere penală, la locul de trai se caracterizează pozitiv (f.d.98), este căsătorit, are 1 copil la întreținere (f.d.190,191), este angajat în calitate de șofer, având un salariu mediu de circa 2.000 lei (f.d.192,193) repararea benevolă integrală a prejudiciului material și parțială a prejudiciului moral (f.d.202,203), la fel de lipsa circumstanțelor

agravante, stabilindu-i inculpatului pedeapsă cu închisoarea în limitele prevăzute de norma penală și inclusiv de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, suspendând condiționat executarea pedepsei stabilite.

Totodată, ținând cont de multitudinea circumstanțelor care descriu infracțiunea respectivă, instanța de judecată nu a considerat rațională impunerea inculpatului la participarea la programe probaționale și prestarea muncii neremunerate în folosul comunității pe o perioadă de 60 de ore, în acest sens găsim veridice și aplicabile argumentele invocate în apel în interesele inculpatului. În aceeași ordine de idei, prima instanță nu a dat o apreciere cuvenită normelor citate mai sus or, deși nu a stabilit existența circumstanțelor agravante (*starea de ebrietate alcoolică sau provocată de droguri, acțiuni violente, mod de viață antisocial etc.*) sau prezența altor circumstanțe relevante, a aplicat prevederile art. 90 alin. (6) Cod penal, suspendând condiționat executarea pedepsei stabilite în privința inculpatului, impunându-i și anumite obligații fără a motiva necesitatea soluției respective și fără a da eficiența cuvenită prevederilor art. 61 și art. 75 Cod penal.

Cu referire la acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Golubka Liudmila cu privire la încasarea prejudiciului moral în sumă de 130.000 lei, reieșind din prevederile art. 219 - 220 Cod de procedură penală, instanța de judecată trebuie să se pronunțe referitor la cuantumul moral. La stabilirea cuantumului prejudiciului moral instanța de apel urma să verifice dacă cuantumul prejudiciului moral este în coraport echitabil cu următoarele circumstanțe: nivelul (gradul) suportării de către partea vătămată a suferințelor fizice; vârsta părții vătămate, care, în mod incontestabil, amplifică suferințele morale ale părții vătămate; capacitatea făptuitorului de a recupera prejudiciul moral; condițiile socio-economice a societății unde locuiește partea vătămată; aplicarea uniformă a cuantumului prejudiciului moral în cazuri comparabile. La caz, s-a ținut cont de gradul și natura vătămării, de caracterul irecuperabil al acestei vătămări, de necesitatea tratamentului continuu și de gradul de dizabilitate, circumstanțe care, luate în cumul, justifică un cuantum sporit al prejudiciului moral.

Reieșind din aceste circumstanțe, s-a ținut cont de circumstanțele de fapt și normele de drept reținute supra, și s-a ajuns la concluzia de a admite parțial acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Golubka Liudmila și anume de a admite parțial cerința de recuperare a prejudiciului moral cu încasarea din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate a sumei de 80.000 lei.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Popescu Dorin în numele inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6, 10 Cod de procedură penală, solicitând casarea parțială a deciziei în latura penală și civilă, rejudecarea cauzei și pronunțarea în această parte a unei noi decizii prin care inculpatului să-i fie înlăturată pedeapsa complementară, privare a dreptului de a conduce mijlocul de transport și respingerea acțiunii civile înaintate de partea

vătămată privind încasarea de la inculpat a prejudiciului moral, aceasta fiind achitat benevol.

În motivare recurentul a indicat că, prima instanță și instanța de apel greșit au ajuns la concluzia că circumstanțele stabilite nu pot fi luate în considerație și la aplicarea pedepsei complimentare și anume la înlăturarea pedepsei complimentare din motiv că acestea au fost luate în considerație de către instanța de fond la individualizarea pedepsei principale aplicate inculpatului, mai cu seamă că la caz, nu au fost constatate circumstanțe agravante.

Instanțele de judecată neîntemeiat nu au aplicat prevederile art. 76, 78 alin. (2), 79 alin. (1) (1¹) Cod penal, nu au ținut cont de cumulul de circumstanțe atenuante prezente în cauza penală, dar și de faptul că realizarea dreptului de a conduce mijlocul de transport este unica sursă de venit pentru inculpat și neîntemeiat nu au înlăturat pedeapsa complimentară.

În latura civilă, apărarea consideră că a fost încasat o sumă exagerată din contul inculpatului, agravând astfel situația apelantului în propriul apel. În decizia atacată nu s-a motivat casarea sentinței instanței de fond în latura civilă și majorarea acestuia de la 50.000 la 80.000 lei.

Recurentul a menționat că la rejudicarea cauzei, instanța de apel a dat o nouă apreciere a probelor fără ca aceasta să fie verificate și cercetate în instanța de apel.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Avocata Pelevaniuc Alla în comun cu partea vătămată Golubka Liudmila a depus referință asupra recursului ordinar al avocatului Popescu Dorin în numele inculpatului, solicitând respingerea recursului ca fiind vădit neîntemeiat cu menținerea deciziei instanței de apel.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Din conținutul cererii de recurs, se constată că recurentul face trimitere la temeiurile de casare stipulate de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) din Cod de procedură penală, menționând că hotărârea instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și că au fost aplicate pedepse individualizate contrar prevederilor legale, de aceea apărătorul intervine cu solicitarea de a fi casată decizia instanței de apel, cu aplicarea față de inculpat a unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută de

lege, prin prisma art. 79 Cod penal, anume cu excluderea pedepsei complementare și acțiunii civile.

Supunând analizei subsidiare actele cauzei, Colegiul constată că eroarea de drept semnalată de recurent și stipulată în pct. 10) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în speță, cu certitudine nu a fost admisă de instanța de apel. Colegiul Penal constată că, la determinarea cuantumului pedepsei principale și celei complementare, instanța de apel a ținut seama de un șir de împrejurări cum ar fi recunoașterea faptei incriminate și vinovăția de comiterea acesteia, căința sinceră, lipsa antecedentelor penală, comiterea unei infracțiuni grave, conform art. 16 Cod penal, caracteristica pozitivă (f.d.98), faptul că are familie și un copil minor la întreținere (f.d.190,191), este angajat în calitate de șofer, având un salariu mediu de circa 2.000 lei (f.d.192,193) a reparat prejudiciul material și parțial prejudiciul moral (f.d.202,203), lipsa circumstanțelor agravante.

În cererea de recurs, recurentul enumeră în mare parte aceleași împrejurări evidențiate în recurs, care în opinia lui ar urma să contribuie la soluția de excludere a pedepsei complementare aplicate inculpatului, or venitul familiei acestuia este legat nemijlocit de profesarea inculpatului, iar privarea pe 3 ani de permisul de conducere ar duce la îngreunarea stării economice a familiei Șendrea.

Față de lucrul judecat de instanțele de fond, Colegiul consideră că o atare modalitate de individualizare a pedepsei corespunde exigențelor legii penale, iar pedeapsa aplicată infractorului este echitabilă, raportată la scopul urmărit de legislator în art. 61 Cod penal, care îl va descuraja pe inculpat de a comite pe viitor alte fapte infracționale. În privința inculpatului nu este pasibilă aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, întrucât în speță nu au fost constatate careva circumstanțe excepționale de natură să determine instanța să-i aplice acestuia o pedeapsă mai blândă decât cea prevăzută de lege, sau să nu-i aplice pedeapsa complementară sub forma privării de dreptul de a conduce mijloace de transport. Atunci când legea în termeni exhaustivi prevede că aplicarea pedepsei complementare este obligatorie, iar instanțele operând cu termenii legali îi stabilesc inculpatului această pedeapsă în interiorul acestora, Colegiul Penal nu vede necesitatea de a admite poziția recurentului în excluderea pedepsei complementare- privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

Pornind de la relevanțele art. 65¹ alin. (3) Cod penal, art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, anularea dreptului de a conduce mijloace de transport poate fi aplicată de instanța de judecată. Judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei

penale în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Vizavi de aprecierea cuantumului prejudiciului moral, care ar aduce o satisfacție echitabilă părinților părții vătămate, instanța de recurs apreciază despăgubirea în valoare de 80.000 lei este una compensatorie.

Astfel, conform art. 219 alin. (4), 220 alin. (3), 387 alin. (1) Cod de procedură penală, art. 2037 Cod civil, la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, etc. Hotărârea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil. O dată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge. Mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Totodată, este important de a specifica că, instanța de apel, la determinarea mărimumi compensației pentru prejudiciul moral, a luat în considerație atât aprecierea subiectivă privind gravitatea cauzării suferințelor psihice și fizice, cât și datele obiective care certifică acest fapt, precum și alte circumstanțe subsidiare, cum sunt situația persoanei care poartă răspunderea pentru cauzarea prejudiciului moral.

Față de cele ce preced, instanța de recurs menționează că despăgubirile pentru daune morale se disting de cele pentru daune materiale prin faptul că acestea nu se probează, ci se stabilesc de instanța de judecată prin evaluare.

Recurentul a menționat că la rejudecarea cauzei, instanța de apel a dat o nouă apreciere probelor fără ca aceasta să fie verificate și cercetate în cadrul ședinței de judecată, argument pe care Colegiul îl respinge ca neîntemeiat, or conform procesului-verbal din 25.11.2020, cercetarea probelor a avut loc în prezenta părților și în lipsa obiecțiilor.

De asemenea, este neîntemeiat și argumentul recurentului referitor la înrăutățirea situației inculpatului în propriul apel, deoarece instanța de apel a mărit cuantumul prejudiciului moral în favoarea părții vătămate în baza apelului declarat de către avocata Pelevaniuc Alla în interesele părții vătămate Golubka Liudmila.

Având în vedere considerentele menționate în partea descriptivă a prezentei decizii și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de

apel, instanța a respectat prevederile legale pertinente și relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar argumentele din recursul ordinar declarat de avocată, sunt vădit neîntemeiate.

10. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Popescu Dorin în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe *ȘENDREA Victor XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 11 iunie 2021.

Președinte:

Diaconu Iurie

Judecători:

Catan Liliana

Guzun Ion